

Jemnohmotné trnité křoví.

Již odedávna označuje se cesta ke Světlu a Pravdě jako trnitá a kamenitá, namáhavá a těžká.

Člověk to prostě přijímá jako skutečnost. Nikdo nepřemýšlel, **proč** je tomu tak a jaký je pro to vlastně důvod. A když se tím **přece** někdy zabýval, udělal si jistě falešný obraz.

Plna trní a kamení, namáhavá a těžká jest jen ona cesta, která je **zanedbaná**, po které se málo chodí!

To je příčina, proč se těm nemnohým, kteří ji po mnohém bloudění zvolí k chůzi, jeví tak těžkou. Zde je třeba vzít v úvahu přirozené dění, ne však falešné myšlenky a fantasie, do nichž se lidský mozek rád utíká.

Cesta ke Světlu byla již od prapočátku jen světlá a krásná. A je takovou i dnes, když lidský duch po ní kráčí, svobodný v duchu, netísňen falešnými názory, jimiž mnozí své duchovní cesty nechali zarůst jako plevellem!

Záleží úplně na člověku! Člověk, který dává svému duchu **volně** vzhlížeti ke Světlu, který ve svých citech nikdy nezanedbává zkoumání a odvažování toho, čemu se učí od svých spolubližních, nebo co tito mu vypravují, ten **pěstuje** tím cestu ke Světlu a udržuje ji čistou! Nenachází žádného trní a žádného kamení, když po ní kráčí. Vidí jen světlem ozářené měkké květinové koberce, které blaží oko a zrychlují jeho krok!

Každý člověk má sám pečovat o svou cestu. Sám se má o ni

starat a sám se jí má zabývat. Kdo tak nečiní, pro toho je pak tato cesta následkem jeho nedbalosti plná trní a kamení, je těžko schůdná a velmi často je i úplně zasypaná. Na konec, když pak hledá, nemůže ji často již ani objeviti! Chce-li člověk svou cestu udržet volnou a krásnou, je bezpodmínečně nutno, aby všechno, co slyší a čte, pečlivě zkoumal svým cítěním. Při čtení nebo slyšení nějaké věci vycítí pak ihned na začátku, zda ho to tísní nebo dokonce mate, či hřeje a zní jako hlas domova.

Nesmí jen nikdy při tom zapomenout, že pravá velikost a přirozenost kotví vždy pouze v **prostotě!** Kde **tato** chybí, kde je nutno používat všech možných označení, tam chybí také správnost. Cesty nejsou pak nikdy jasné a nemohou býti také slunné.

Tak na příklad každý člověk, který má v sobě jasno, vycítí při čtení nebo slyšení všeho mystického nebo okultního ihned všechny nejasnosti, tak jako u církevních dogmat. Zahalenost nebo vznešeně znějící slova mají všude zakrýt příliš zřetelně vystupující nevědomost. Lichotí se tam velmi často lidské duši a její hlavní slabosti opěvují se sladkou písní. A to v první řadě domýšlivost, aby se tak lehce a ochotně přehoupla přes všechna shnilá místa. Nepozoruje pak hlubokých mezer a nepoznává nemožností, které se jí vždy znovu výstražně staví v cestu.

Kdo však slyší při tom jemná varování svého nezkaleného ducha, ten udržuje si volnou cestu ke Světlu a k Pravdě.

Kdo však nechá se přivábit touto nejasností a dusnotou, protože popřál místa svým vlastním fantastickým myšlenkám, ten nechává v sobě zarůst čistou cestu hloží, které pak jeho chůzi brzdí a ztěžuje, ba často ji i znemožňuje!

Příliš veliká a láková jsou vábení, aby člověk poskytl svým vlastním fantastickým výtvorům prostor bez hranic. Počet lidí, kteří v tom pak s radostí rejdí, nemá žádného konce. Každý může si při tom cosi říci a smí se cítit důležitým v tomto chmurném, divokém světě nevědomostí!

Věřící různých církví nejsou na tom nikdy tak zle, jako stoupenci okultních sekt a společností, chtějí-li se osvobodit a volně vyprostit k Pravdě. Věřící potřebují se opravdu jen trochu snažit, všechno v sobě klidně jednou uvážit, aby ihned poznali mezeru, kterou do toho vneslo rozumové vědění, jež zatemnilo a zmátlo pravou cestu!

Vážnému lidskému duchu nedá mnoho práce, aby ve všech církvích rychle rozeznal Pravdu od omylů. Proto není církevní vázanost pro opravdu zkoumajícího člověka tak veliká, jak se zdá! Dostačí prosté a poctivé chtění, aby tato pouta byla v rychle procitlém **vlastním** přesvědčení ihned roztržena.

Církve drží pevně jen duchovně **líné** lidské duchy. Těch není však také škoda, poněvadž se tím projevují jako líní služebníci svého Pána.

Při klidném pozorování vidí každý člověk velmi brzy, že dnešní církve neznamenaají nic jiného, než organizaci **světské** snahy po moci a jejím udržení. Smýšlení a jednání jejich zřízců dokazuje to v každou hodinu vždy znovu ve štvání a nepřátelství proti těm, kdo jim nejsou po vůli! Poznati to není tak těžké. Právě tak všechna dutá místa a nemožnosti, jež byly vpleteny do učení, tvrzení a jednání. K tomu není vůbec zapotřebí nějak zvlášť bystrého ducha.

Mezi **myslícími** lidmi nemůže žádná církev natropiti tolik škody, jak se často myslí. Neboť církev nemůže poutati ty, kteří jsou duchem **živí!**

Avšak nezměrné škody, které je těžko napravit, přináší pro lidské duchy okultní sekty a společnosti všeho druhu! Vzdor tomu, že snaží se klamati vlastní vědou, která je vším možným, **jen ne** pravým věděním! Rozumovým lidem lichotí právě tak, jako všem hledajícím. A proto mají úspěch. Neboť i mezi hledajícími je veliký počet těch, kteří vzdor hledání Světla vlečou s sebou ještě všechny ješitnosti svých duší, jimž přirozeně padají rychle v oběť.

A poněvadž právě okultismus a mystika poskytují těmto ješitnostem neomezené vývojové možnosti, přitahují je podle zákona přitažlivosti stejnorodého také k sobě! Okultisté často již pozorovali a snažili se využítí zevnějších, tedy nejzazších a nejmenších **projevů** tohoto zákona. Své slabé působení v tomto přirozeném dění nazývali z důležitosti „magie“! Zní to dobře a mimo to to tajemně působí!

Neznají však ještě tohoto **zákona** v jeho prostotě, v jeho velikosti a v jeho skutečném významu, který nutí a prožhavuje svět! Neví, že s celou svou vědychtivostí jsou postrkováni v rukou těchto zákonů stvoření bezmocně sem a tam, jako žalostné loutky!

Činnost a působení těchto lidí **připoutává** jejich souběžce a stoupence na **nížiny**, kterých by nepotřebovali vůbec dbát, kdyby šli klidně svou cestou ve vši prostotě a důstojnosti, jaká přísluší lidskému duchu. Takto budou však zadrženi zpět a z největší části budou proto dokonce ztraceni. Neboť osvobodit se z poutavých hraček okultistů vyžaduje pro lidského ducha

ohromného napětí síly. Taková činnost odchyľuje duchovní síly od přímých cest, které vedou vzhůru! Jen zřídka mohou vyvinouti sílu k opětnému osvobození, poněvadž **silní duchové** stejně nezůstávají mezi okultisty, leda z toho důvodu, aby tam holdovali své ješitnosti.

V četných okultních oborech možno skutečně najít něco vědění jedině tam, kde se jedná **jen** o nejnižší okolí jemné hrubohmotnosti, případně hrubé jemnohmotnosti a o nic jiného. Kde se tedy jedná o nejbližší přechodní vrstvy, které byly opatřeny vznešeně znějícími jmény, aby to aspoň trochu znělo. Pak to odpovídá domýšlivosti všech tápajících.

Ve skutečnosti je to právě tolik, jako nic. A přece! Jenže neslouží to ke vzestupu, nýbrž k **připoutání** každého lidského ducha, který ve svém původním způsobu potřebuje jen hrdě a volně přejít přes tyto nížiny, aniž by se tam zdržoval. Takto však příkládají cenu nicotnostem a činí z nich hloží. Tohoto jednání okultistů používají pak Luciferovi trabantí jako léčky pro statisíce! Zůstávají v nich viset jako mouchy v pavučinách.

Pohled'te jen na jejich knihy! Co je v nich obsaženo sebeopojení a malé i velké vědychtivosti!

S vytrvalostí a pílí, kterých bylo možno použít k lepším věcem, nafukují se tu směšně malé a samozřejmé maličkosti na veliké věci. Tyto události posuzuje každá babička mnohem jasněji, než tito potomci, upozorňující s křikem na sebe a na své vědění. Čím je událost divočejší, čím nesrozumitelnější je způsob výrazu ve vyšroubovaných formách, tím se považuje za krásnější. Nejvyšším cílem je při tom často pouze sensace, tak jako u mnohých, nyní v masách se vynořujících novinářů, jimž není nic

svato a nejméně již Pravda.

Jest neuvěřitelné, co všechno bylo vypuštěno na lidstvo! A mnozí sáhnou po tom velmi rádi. Je to přece „interessantní“ a může to dokonce přivodit někdy mrazení v zádech. Čtenář může při tom zapřádati své myšlenky dále a přivést sám sebe do lehkého mrazení a hrůzy. Může při tom dokonce hráti jistou roli, neboť se cítí náhle obklopen nejtajemnějšími věcmi, které ho dříve nikdy ani nenapadly. Nyní tu **náhle** cosi **jest**, co se odehrává kolem něho a to **k vůli němu!**

Člověk tomu sice úplně nerozumí, ale může to vyzdobit bohatou fantasií a vábí to „**možnostmi**“. Lidé vykládají pak z vlastní domýšlivosti mnohé z toho, co dosud prožili a to, co dosud nestálo za to, hraje náhle velikou roli.

Život dosud tak prázdný dostává náhle obsah! A tím člověk **podle svého mínění** mnoho získal, probudil se a nazývá se duchovně vědoucí!

Prazvláštní lidé! Ani je nenapadne pomysliť, že by tomu ve skutečnosti mohlo býti také **jinak**. Plavou jen ve vlastním myšlenkovém světě, který je jim pohodlný, poněvadž byl vytvořen z jejich vlastních pojmů.

Avšak tento svět nemá trvání! Musí se rozpadnout v hodině soudu! Pak stojí všechny tyto duše v mrazivém, nevyličitelném zoufalství bez opory a budou strženy do víru, který tlakem Světla se vyvine ve smršť.

Tím však obdrží všichni jen to, co si sami vytvořili! Nezměrné jsou škody, které natropili svou ješitností. Sváté pojmy,

které pomáhají lidem skutečně vzhůru, jsou jimi zkřiveny a zkresleny. Zůstaly z nich ještě pouze nejšpinavější náhražky, které ukazují znak nejhrubší lidské domýšlivosti. Už jen v tom hrozí strašlivý soud!

Byly způsobeny hrozné zmatky. Povrchní pozorování nejvzdálenějších výběžků skutečného dění ve stvoření se považuje za vědění, které má vysvětlovati příčiny a jevy. Při tom ti, kdo takto mluví, nemají žádného opravdového vědění o zákonech tohoto stvoření. Nemají o nich vůbec ani tušení a čerpají pouze ze své vybičované fantasmie! Pokroutili moudrost Boží, která spočívá ve stvoření, pošpinili svaté zákony, jimž nemohou vůbec rozuměti a zdrželi tisíce lidí od toho, aby šli prostou a jasnou cestou, která je každému lidskému duchu přesně předepsaná a také užitečná a která ho chrání před nebezpečími! Naproti tomu oni sami vyvolali ještě nesčetná nebezpečí, jichž dříve nebylo. Byla zformována teprve tímto lehkomyšlným jednáním!

Je však blízko den, kdy jejich prázdná vědychtivost má předstoupiti před Světlo, kde musí býti poznána a musí se zhroutit! Oni jsou **nejhoršími** nepřáteli všech lidí na zemi, kteří se snaží ke Světlu. Nemají v sobě ani jediné vlastnosti, která by při uvážení zasluhovala omluvy! Nevědomky jsou největšími horliteli mezi temnými lovci lidských duší! Nevědomky, protože ješitnost kalí v nich jejich vlastní jasný rozhled. Sami nebudou již moci nikdy dosáhnouti síly k záchraně, poněvadž se příliš mnoho zapletli do sítě pozemského rozumbradství a omylů, do kterých se zahrabali!

Ve své bezmezné osobivosti nejen, že zmenšují velikou Boží lásku, ale chtějí se dokonce sami vyvinouti na Božské lidi!

Nebude to však trvati dlouho a celé lidstvo musí poznat, jaká bezmezná hloupost skrývá se právě v **této** myšlence. Tato myšlenka samojediná již ukazuje, že tito lidé nemohou míti vůbec ani tušení o pravých Božích zákonech ve stvoření a o tomto stvoření samotném!

Lidskému duchu, který má ve stvoření jen **sloužiti** Světlu, staví sami trůn! Snaží se pozvednouti ho na střed, ba na východisko.

Když dnes některý tělesně neb duševně trpící člověk obrátí se ve žhavé modlitbě ke svému Bohu a je tam vyslyšen tak, že může ozdravěti, tu přinášejí tito rozumbradové o tom pak jednostranná vysvětlení, která se pokoušejí Boha zmenšovati. Mluví o autosugesci, která prý přivedila toto ozdravení, mluví o síle spočívající v **lidském těle** neb v lidském duchu, která mu dovoluje tvořiti všechno, co jen správným způsobem chce!

Tím chce se zpívati vznešená píseň **lidským** možnostem a špiní se tak svatost víry a přesvědčení v moc Boží! Špiní se! To je pravé slovo. Vždyť mnozí podle toho chtějí dokonce tvrdit, že Syn Boží sám kdysi působil sugescí a spekuloval na autosugesci!

Tak daleko stupňovala se u mnoha okultistů lidská domýšlivost! Stali se popěrači Boha a oslavovateli lidského ducha!

Všichni s tím sice nesouhlasí, poněvadž nevidí, že jejich učení mohou vésti na konec jen k tomuto bodu! Vidí-li se až na konec, pak nezadržitelně posledním plodem těchto učení je popření nedotknutelné moci Boží! V luciferovské obratnosti kroutí se skutečnosti v obraz, který sice působí velmi věrohodně na rozum, vědoucímu však ukazuje ostré hranice, kde chápavost

takových okultistů nemůže již dále. To ukazuje pouze na rozumové chtění. Není tu však ani stopy po čistém, duchovním vědění! Nejhrubší sebeklam nechává okultisty považovati se za učedníky čistých duchovních věd! Je v tom téměř jemná ironie.

Se vším, co činí a říkají, dokazují opět vždy znovu, že mají vyhraněné rozumové chtění se zvláštním zdůrazněním všech jeho slabostí. Že jsou však daleko vzdáleni duchovnímu vědění, vůči kterému stojí úplně bezmocně. Nemají ani tušení o pravém druhu všeho zákonitého působení ve stvoření a tím méně mají pochopení pro podivuhodné stvoření samo.

Ani zázračné uzdravení a zázraky Kristovy nebyly vyřazením zákonitosti ve stvoření. To se vůbec nemůže státi, poněvadž zákony Boží ve stvoření jsou již od počátku **dokonalé** a nemohou tedy býti změněny nebo vyřazeny.

Božská síla zrychluje všechny projevy zákonů a tímto způsobem může přivoditi **zázraky**. Pochod sám je vždy jen podle zákonů stvoření, neboť jinak není vůbec možný žádný pochod ve stvoření, ba ani ten nejprostší pohyb. Vznešená síla původu Božského může však urychlit **projev** a přivoditi ho v mnohých případech ihned a bezprostředně! Jedině v tom jsou a vznikají **zázraky** pro lidského ducha!

Bůh sám nebude nikdy jednati libovolně, protože skrývá v sobě zákony v nejčistší formě a také sám je zákonem. Každé Božské jednání bude tedy vždy odpovídati zákonům. Každý akt Boží vůle projevuje se proto vždy také jediné způsobem těchto zákonů!

Představte si, že nemocný člověk prosí v modlitbě vroucně

o uzdravení. Během této modlitby je duchovně široce otevřen pro splnění své prosby v pokoře nejčistšího druhu. Prosba stoupá proto vzhůru a na paprscích této pokorné prosby může sestoupiti opět splnění dolů k němu. Toto splnění jest **chtěním** ze Světla! Chtění je ve Světle samotném připravené vždy a v každý čas nezměnně ku pomoci tam, kde nalezne k tomu pravou půdu. Pokorná prosba **jest** pravá půda, na kterou může působiti čistá síla Světla. Je to pak ovšem také zásluha lidského ducha, protože se otevřel pro tuto možnost pomoci. Je to také důsledek jistého působení nebo chtění tohoto lidského ducha, **není to však příčina jeho uzdravení. Není to také jeho síla, která by mu mohla pomoci a která mu také pomohla!**

Člověk mohl se tomu jen otevřít, nemohl však nikdy autosugescí sám sebe uzdravit! Okultista ve své krátkozrakosti tu zaměňuje **otevření se** k pomoci s pomocí samotnou! Je to ohromná vina, kterou tím na sebe uvalil a kterou bude muset těžce odpykat, poněvadž tím natropil v lidstvu nevylicitelné škody a choroby!

Pomoc ve Světle pro ty, kdo se jí otevrou, je připravena **vždy**. V malých věcech člověka dokonce **stále obklopuje**, poněvadž část toho, přirozeně ovšem zeslabená, spočívá v samotném záření tohoto stvoření. Proto přišli „chytří“ lidé při svých pozorováních domýšlivě konečně na myšlenku, že je to **lidský duch**, který si sám může vytvořiti tuto pomoc.

Může si ji ovšem zařídit, avšak jen pravým otevřením ducha, aby **mohla vejíti!** Dále nic. Pomoc samotnou, sílu a záření k tomu on nevytváří! Tato jest jediné ve Světle samotném, v Bohu, který vám ji posílá!

Člověk pozoruje však jediné **účinek a z toho** vyvozuje důsledky, které dosud v mnoha případech byly důsledky klamnými, jež vznikly z domýšlivosti, kterou v sobě nesl! Při **správném** stanovisku, tedy při pravém, velikém otevření jeho ducha vypadaly by výsledky zcela jinak! To si však člověk zazdil učenímí mnohých okultistů, jež by ho rády pozvedly k Bohočlověku! A to proto, že zákony stvoření jsou jim úplně cizími věcmi.

Tisícero násobně rozšířené a rozvětvené jsou paprsky sílicího a tím také léčícího Světla vetkány do pozdějšího stvoření, čekající na to, že jich tvorové využijí! Vždy však následují tlaku základních zákonů. Nejsou však v lidském duchu, tím méně v lidském těle, nýbrž jsou **mimo ně**. Lidský duch musí s nimi hledati spojení a správně se otevřít pro jejich přijetí. Nejlepší pro to jest zahloubání se ve vážné modlitbě.

Poněvadž pomoc ze Světla je tu připravena pro lidského ducha vždy, když se **chce** pro ni otevřít, tu se stává, že mnohý nachází malou pomoc otevřením se, kterému se naučil. Tato pomoc byla mu dána v okamžiku, ve kterém se probudil cit lidského ducha, odpovídající skutečně správně zákonům ve stvoření a tím mohl dosáhnouti spojení. Tento cit nemusel si člověk pozemsky uvědomit, neboť je to pouze duchovní dění, které velmi často není pozemským rozumem pozorováno. K tomu stačí pohyb během okamžiku. Při tom dostaví se pomoc Světla, poněvadž stávající zákony nebudou nikdy přerušeny! Naplní se, i když o tom člověk **neví**.

O tom neví však okultista nic a pevně věří, že ve skutečnosti toho dosáhl on, svou sugescí nebo autosugescí! Tím se klame, protože pak nikdy nebude pro něho pomoci tam, kde je

nutně třeba větší síly než té, která je vždy připravena ještě uvnitř stvoření.

Neboť v takovém případě musí zvláštní akt vůle Světla sestoupiti shůry, aby proud síly byl zesílen! A to může býti jenom jako důsledek opravdu důvěřivé modlitby, tedy prosby, která vychází z přesvědčení o všemohoucnosti a lásce Boží!

Také pravá přímluva může často přivoditi účinnou pomoc. Když člověk onemocní velmi těžce, tu je také v sobě zeslaben, apatický a úplně neutrální. Není tedy v něm žádného odporu i když on sám není tak příliš věřící. Tato neutrálnost jeho ducha dovoluje vniknutí síly Světla, která může býti vedena poctivou přímluvou. A tak se stane, že člověk obdrží tuto pomoc mnohdy **přímluvou**.

Když však po uzdravení procitne v něm opět odpor vůči pravé víře, tu roste tím také jeho vina. Pak bylo by mu přirozeně lépe, kdyby byl přece **zemřel**, poněvadž po svém později nastavším úmrtí musí klesnouti hlouběji, než by tomu bylo dříve! Z těchto důvodů není každá přímluva oprávněná nebo dobrá. Na štěstí pro lidi **nebývá** vždy přímluva k dobru nemocného tak často vyslyšena!

Zneuznáním projevů těchto prostých zákonů stvoření vytvořili si vysoko myslící okultisté mezerovitý obraz a tím zavedli tisíce lidí do bludných zahrad, z nichž těžko uniknou.

Vznešenost slova „čistá víra“, „čisté přesvědčení“ byla tím otrávena a lidem byl za to podán okultisty v méně hodnotných produktech rozumu jenom špinavý žvást o sugesci a autosugesci, v nichž se tito okultisté chtějí povznést na Božské lidi. Proti

tomu je tu však dána závora v samotných zákonech stvoření, kterou nelze nikdy překonat.

Cestu vedoucí ke zdokonalení lidského ducha si okultisté sami uzavřeli na věčné časy!

Blíží se však hodina, kdy tomuto nízkému jednání bude učiněn konec. Kdy konečně pronikne opět vyšší vědění o síle Světla k povznesení a záchraně mnohých lidských duchů!